

3

Reportement

1800	—	Compta
1800	—	Compta
1800	—	Compta
1800	—	Compta
1800	—	Compta
1800	—	Compta

Compta de l'année 1800

A la memoria de la nueva
plaza de mar.

Agustín Gudi

Buenos aires - 4. 29. 910

Repartiment

Carmeta	—	18 anys!
Laieta	—	30 "
Pepa	—	50 "
Ramon	—	80 "
Ricart	—	30 "
Nena	—	8 "

Dreta i esquerra de l'actor

[Faint signature]

[Faint text]

S E D   D ' A M O R

 ACTE ÚNIC .

Menjador d'una casa d'obrers . Porta d'entrada al foro ; quan es oberta 's veu la barana de -- l'escala i en el mateix repla'la porta del pis del davant . Quadros per les parets , un bloc de calendari , mitja dotzena de cadires de rosari i repartides per la escena i una taula de fulles . En el primer terme esquerra una màquina de cosir una cadira amb roba blanca a sobre , un altre davant de la màquina ; en la mateixa part lateral (segon terme) porta de comunicació al interior . Al foro dreta un rellotge de paret . Es al tart d'un dia ~~dia~~ feiner .

La porta sempre serà oberta , no ajustant-se -- fins que s'indiqui .

 ESCENA I

Laieta cosin a la màquina i tot seguit Pepa .

Pausa .

Pepa - (desde la porta . Se l'ha de veurer venir -

ACTE ÚNICO

Menjador d' una casa d' obrers . Porta d' entrada
 al foro ; quan es oberta a ven la barana de --
 l' escala i en el mateix regle la porta del pis
 del devant . Quadres per les parets , un bloc de
 calendari , mitja dotzena de cadires de robari i
 repartides per la escena i una taula de fustes .
 En el primer terme esquerra una màquina de cosir
 una cadira amb roba blanca a sobre , un altre de
 vant de la màquina ; en la mateixa part lateral
 (segon terme) porta de comunicació al interior
 Al foro dreta un rellotge de pared . En el cart
 d' un dia de feiner .
 La porta sempre serà oberta , no ajustant-se --
 fins que s' indiqui .

ESCENA I

Lafeta coain a la màquina i tot seguit Pepa .
 Paris .
 Pepa - desde la porta . Se l' ha de venir venir -

desde'l pis del devant) Laieta !

Laieta -Entreu , Pepa , entreu

Pepa (entrant) Com segueix la Carmeta ?

Laieta -No gaire be.

Pepa Que ja ha vingut el metge ?

Laieta -Are mateix se'n acaba d'anar (~~seient~~)

Pepa (seient) Y què diu ?

Laieta -Lo de sempre , que no la dixi sola , que no la disgustém i que li evitem tota mena d'impresió bona o dolenta : qu'aquestes malalties del cor son molt dolentes , molt delicades .

Pepa Aixó vol dir que no va gaire be .

Laieta -Es clar que no hi va . Si cada dia's va fonent que ja no sembla ella mateixa ! Jo no sé de que deuen venir aqueixes malalties !

Pepa Oh ! , devegades pot ser d'un anyorament , d'una tristesa , que se't posa a dintre del cor i te va consumint de mica en mica .

Laieta -Pero ella no'n te cap de tristesa , ni .....

Pepa Qui sap!

Laieta -Ja ho hauria dit ,

Pepa Devegades hi há penes que una s'aconsola en no dir-les.

desde l'hi del devant) Laissez !

Laissez-Entrez , Papa , entrez

Papa (entran) Com agueix la Carmeta

Laissez-No gaire be .

Papa Que ja ha vingut el metge .

Laissez-Are mateix se'n acaba d'anar (seient)

Papa (seient) Y que dir .

Laissez-No de sempre , que no ja dixi sola , que no ja

disgracem i que li evitem tota mena d'impressió

bona o dolenta : pu aquetes malalties del cor

son molt dolentes , molt delicades .

Papa Això vol dir que no ve gaire be .

Laissez-Es clar que no hi va . Si cada dia's va foment

que ja no sembla ella mateixa ! Jo no sé de què

deuen venir aquetes malalties !

Papa Oh ! , devesades pot ser d'un enyorament , d'u-

na tristesa , que se't posa a dintre del cor i

se va consumint de mica en mica .

Laissez-Pero ella no'n fa cap de tristesa , ni . . . . .

Papa Qui sap !

Laissez-Ja no hauria dit .

Papa Devesades hi ha penes que una s'acostia en no

dir-les .

- Laieta - No crec qu'ella en tingui cap . Per aixó de -
mena trista ho ha estat sempre ; pero ha si-
gut el seu posat de tota la vida .
- Pepa - No hi fa re , no hi fa re .
- Laieta - No crec que sigui res d'aixó , perque quan ha
de rondinar no se'n está pas : creieu .
- Pepa - Be , aixó del rondinar es del mateix mal-es-
tar que té , dona .
- Laieta - Si hi ha vegades que'm fa enfadar molt . No
es una bona tossuderia aixó de volguer-se lle-
var a les nits ?
- Pepa - Oi tal , ja es una mania ben extranya .
- Laieta - Ja es ben be ella mateixa ja quan fa la tossu-
da !
- Pepa - Doncs no li has de permetrer que's llevi !
- Laieta - Si ja no se com fer-o ni com dir-li , que ben
clar que m'ho diu : que's inutil qu'insisteix
xi , que no'n treure res i que la deixi !
- Pepa - Aixó es una rebequeria que jo no li deixaria
passar .
- Laieta - Y tant que m'escarrasso perque no li manqui
res , ni metge ni medecines !
- Pepa - Doncs t'hi has de formalisar , que s'ha d'a-

Laieta - No crec que ella en tingui cap. Per això de-
mens trista ho ha estat sempre; pero ha si-
cut el seu bonat de tota la vida.

Pepa - No hi fa res, no hi fa res.

Laieta - No crec que sigui res d'això, perquè quan ha
de rondinar no se'n està pas; creien.

Pepa - De, això del rondinar es del mateix mal-
tar que té, dona.

Laieta - Si hi ha vegades que m'ha enfadat molt. No
es una dona tozuderia això de volguer-se lla-
var a les nits.

Pepa - Oi tal, ja es una mania ben estranya.

Laieta - Ja es ben de ella mateixa ja quan fa la tosta
da!

Pepa - Doncs no hi has de permetrer que's llevi!

Laieta - Si ja no se com fer-o ni com dir-li, que dem-
clar que m'ho dir: que's inutil qu'instalar
xi, que no'n trobre res i que la deixi!

Pepa - Això es una repedueria que jo no li delaria
passar.

Laieta - Y tant que m'escurresso perquè no li mandu-
res, ni metge ni medicinas!

Pepa - Doncs t'hi has de formalisar, que a'ha d'a-

judar a ben curar ella també . Ja, entraré a
sermonejar-la !

Laieta - Es inutil , no'n treureu res .

Pepa - Ja ho veurem !

Laieta - Mes de lo que jo li he dit ! .....

Pepa - Te dic que ja ho veurem ..! Que't creus que
no'm fa pena veure't escarrassar per poguer
arriivar a tot arreu i qu'ella fassi la cria -
tura d'aquesta manera ..... !

Laieta - Com que'l metge diu que la deixi fer , ja no
m'atreveixo a dir-li res mes .

Pepa - No se com pensa aquest metge , permetrer que
una malalte surti del llit a aquestes hores !
Que dorm are ?

Laieta - Esta sentada al llit . No li digueu res are

Pepa - No me'n aniré pas sense que la sabateigi ..!

Laieta - No, ... que's posa a plorar quan n'hi parlen,
i , ...

Pepa - Vet-aquí el que tens ; perque plora que fa -
ssi el que vulgui ! Que't creus que si la te
va pobra mare visques (-que'n pau descansi -
li permetria que's llevés ?

Laieta - Pobra mare : ens estimava molt !

Laieta - Pobra mare : ene estimave moito !

Li permitria que a lloves .

ve pobra mare viaduas - que n pan decaual -

sal el que vuleni ! que t creus que al la te

Pepa e Vet-adi el que tens ; porque plora que is -

i . . . .

Laieta - No . . . que a pose a plorar quan n hi parlan,

Pepa - No me n anire pas sense que la aspateligi . . . !

Laieta - Esta sentada al liti . No li diguen res ere

que dorm ere .

una malalte ariti del liti a aquestes hores

Pepa - No se com penas aquest metge , permetrer que

m atrevixo a dir-li res mea .

Laieta - Com que i metge din que la deixi fer , ja no

tura d'aquesta manera . . . . !

arivar a tot arreu i pu ella fesai la orla

no m la pena vure t escurtassar per poguer

Pepa - Te dic que ja ho vurem . . . ! que t creus que

Laieta - Mes de lo que Jo li he dit ! . . . .

Pepa - Ja ho vurem !

Laieta - Es inutil , no n treuen res .

armonejar-la !

Judar a bon gustar ella tambè . es entraré a

Pepa - Ja ho se ; pero una mare es una mare i sempre sab lo que deu fer i com que jo us he estimat sempre , vui fer tot lo que pugui per assemblar-mi .

Laieta - Eus ho agraeixo molt , que prou que feu .

Pepa - Tan que'ns va encomanar a mi i a n'en Ricart que vetllessim per vosaltres , Pobra i santa dona ! Me sembla que me'n ha de demanar comptes si no ho fes .

Laieta - (plorant) Gracies .... Gracies .....!

Pepa - Perque plores are !

Laieta - Pobra mare del meu cor ...!

Pepa - Te , jo'n tinc la culpa . Mal-viatge , que's fa anar la llengua ... i si una s'hi repenses avans ! Vaja ... Laieta , filla meva .....
 mima que tens aquesta roba per terra ....

(recullint-la) No hi pensis mes amb lo que t'hi dit , no sents ? , Apa , te (posant la roba en una cadira) . Que't falta molt pera acabar .

Laieta - (aconsolant-se) No ....

Pepa - (plegant les pessets de roba) Apa doncs , que t'ajudaré a endressar-la ,

- a ho se ; pero una mare es una mare i sem -
 pre sap lo que deu fer i com que jo us he ca-
 timat sempre , vui fer tot lo que pugui per
 aconseguir-mi .
 - Tu no agrades molt , que prou que feu .
 - Tan que no va encomanar a mi i a n' en Ricard
 que vetllessim per vosaltres , pobres i santes
 dona ! Me sembla que me n ha de demanar comp-
 tes si no ho fes .
 - (plorant) Gracies . . . . Gracies . . . . !
 - Perque ploras ara !
 - Pobre mare del meu cor . . . !
 - He , jo n tinc la culpa , Mal-viatge , que s'
 ia anar la llengua . . . i et una a mi repensat
 avans ! Vaja . . . Laita , filla meva . . . .
 mira que tens adreçada roba per terra . . . .
 (recullint-la) No hi pensis mes amb lo que
 t'hi dic , no sentis ? Apa , ce ! posant la
 roba en una cadira) . Que t'falla molt pera
 acabar .
 - (reconfortant-se) No . . . .
 - (pliant les passes de roba) Apa doncs
 que t'ajudare a endreçar-la .

Laieta - Ja la plegaré . . . . .

Pepa - Deixa , dona . . .

Laieta - (petita pausa) Me fa una pena habeuse de molestar tant .

Pepa - Fugiu . ¿ Que no ho faries tu per mi ?

Laieta - Es clar que ho faria .

Pepa - Y doncs ?

Laieta - (mirant la roba que va apilant la Pepa)
Pero us deu pesar molt aquest farsell .

Pepa - No , dona , no ; diferent que fos molt llun
Y com que'm ve de passada quan vaig a pla-
ssa , no'm costa res .

Laieta - No diu res el senyor Florenci perquè fa --
tants dies que no hi vaig ?

Pepa - Que ha de dir . Massa que ho sab perquè no
hi vas . Forsa que't plany , pobre senyor.
Pot ser que no'n trovariem gaires d'amos
que s'interessessin tant .

Laieta - Es ben cert .

Pepa - Cada dia 'm pregunta per la Carmeta , i no'
's cansa de dir-me que si us falta alguna
cosa que no estigueu ,

Laieta - Sin'ns coneix de tants anys : de petita que

Laleia - Ja la plegaré ...
 Pepa - Deixa, dona ...
 Laleia - (petita pausa) Me fa una pena habeu de
 molestar tant ...
 Pepa - Fugiu. ¿Que no ho faries tu per mi?
 Laleia - Es clar que ho faria ...
 Pepa - Y doncs ...
 Laleia - (mirant la roba que va agitant la Pepa)
 Però us deu passar molt agustat farsell ...
 Pepa - No, dona, no; diferent que los molt llun
 Y com que m ve de passada quan vaig a pla-
 sar, no m costa res ...
 Laleia - No dir res el senyor Florenç perquè ja
 tanta dies que no hi vaig ...
 Pepa - Que ha de dir. Massa que ho sap perquè no
 hi vas. Foras que t plany, pobre senyor.
 Pot ser que no n trovarem altres d' amor
 que a' interessassin tant ...
 Laleia - Es ben cert ...
 Pepa - Cada dia m pregunta per la Carmeta, i no
 a causa de dir-me que al va falta alguna
 cosa que no estiguen ...
 Laleia - Sin'ha coneix de tanta anys: de petita que

la mare ja'ns hi feya tornar la feina .

Pepa - Esplicam'ho que no me'n recordo . Esperat -
que si't cases amb en Ricart , i Deu us do-
na una pubilla pera comensar , encare n'hi
vui veurer portar a n'ella de feina .

Laieta - Quí sab !

Pepa - Segú , dona ! tot es comensar una cosa i qu
us vingui de planell pera fer-hi cadeneta
d'anys .

Laieta - Es veritat .

Pepa - Aquí tens el de casa , en Ramon , que de jo-
venet qu'hi es a la fàbrica ont trevalla .
Y en Ricart , quants anys no fa que treua -
lla a la mateixa casa ...?

Laieta - Una colla també . Me recordo que quan era
aprenent i jo anava a tornar la feina , els
dematins ens esperavem pera fer el camí ple-
gats .

Pepa - Ja ho veus . Fins de festejar ho fem de -
temps . De tot , dona , de tot . Si ja es -
una mena de costum en nosaltres . Y fins -
tinc por de que no anireu depressa amb el -
casori . Que no'n Parleu ... ?

la mare ja na hi feya tornar la feina .
 Pepa - Explicam'ho que no me'n recordo . Haportat
 que ai t'cases amb en Ricart , i deu na do-
 na una publicia p'ra començar , encara n'hi
 vui veurer portar a n'ella de feina .
 Laia - Qui sap !
 Pepa - Segn' , dona ! tot es començar una cosa i pu-
 na vingui de planeli p'ra fer-hi cadoneta
 d'anys .
 Laia - Es veritat .
 Pepa - Apoi t'ens el de casa , en Ramon , que de Jo
 venet pu'hi es a la fàbrica ont trevalla .
 Y en Ricart , guanta anys no fa que treva-
 lla a la mateixa casa . . . .
 Laia - Una colla també . Me recordo que quan era
 aprament i Jo anava a tornar la feina , els
 dematina ens esperaven p'ra fer el camí p'ra
 casa .
 Pepa - Ja no vens . Rins de festejar ho fem de-
 temps . De tot , dona , de tot . Si ja es-
 una mena de costum en nosaltres . Y fins
 tinc por de que no anirem depressa amb el
 casori . Que no'n parlem . . . .

Laieta - No ...

Pepa - Mal fet , dona . que prou que's hora i't convé molt.

Laieta - Com que are no mes podem parlar els vespres quan ell baixa en havent sopat .... i ..la Carmeta es al devant ...

Pepa - Y aixó qué hi fa !

Laieta - Ja ho se que no hi fa re , pero ... com que devegades parlant d'aquestes coses s'hi afegeixen paraules ... que una sent tan goix de sentir-les , que ... si hi ha un altre e al devant ... no se'n gosa a parlar .

Pepa - Be vaja , si , ja ho veig : i es clar que quan s'estima de bo de bo s'hi ha de fer un xic el colomí . Si fins no semblaria un prometatge d'enamorats . Si noya , si , tens raó ; i , despres ; La Carmeta es una noya . i .. vaja , que no estaria be .

Laieta - Per aixó mateix ; i jo , ja ho se qu'ell ne te moltes ganes de parlar-ne .

Pepa - Veuras , deiximi entrar , i de bones en bones , miraré de donarni entenent de que no se'n mogui del llit .

Llaura - No ...

Pepa - Mai fet, dona. que prou que a hora i t
convé molt.

Llaura - Com que ara no mea podem parlar els vespres
quan ell baixa en havent sopat ... i ...

Garmeta es al davant ...

Pepa - Y això que hi fa!

Llaura - Ja no se que no hi fa re, pero ... com que
devegades parlant d'aquestes coses a hi a-
teginen paraules ... que una sent tan goig
de sentir-les, que ... si hi ha un altre
al davant ... no se'n cosa a parlar.

Pepa - Be veja, ai, ja no veig; i es clar que
quan s'estima de bo de bo a hi ha de fer un
xic el colomí. Si Tina no semblaria un pro
metatge d'enamorats. Si no, ai, tens
raó; i, després; la Garmeta es una noya
i ... veja, que no estaria be.

Llaura - Per això mateix; i jo, ja ho se que ell no
te moltes ganes de parlar-ne.

Pepa - Veuras, delimiti entrar, i de bones en bo-
nes, mirare de donar-li encament de que no
se'n mogui del lloc.

Laieta - Tandebó que no se'n mogues ... i no per mi no , per ella ; que'm fa por qu'aquesta tossuderia li surti cara .

Pepa - Veuras , hi entro . (entrant al quarto de la Carmeta) Carmeta , filla meva ...

Laieta - Deu fassi que la pugui convencer ..
 (se posa a cusir a la màquina; al poc toquen vuit hores del rellotge)
 Les vuit . Aquell està a punt d'arribar .
 (s'aixeca , va a mirar a l'escala , y -- torna a la màquina . Llarga pausa .)

ESCENA II

Laieta y Ricart

Ricart - (desde la porta) Adeu , trevalladora .

Laieta - (amb content) Ola ! ets tú ? Entra .

Ricart - (sense moures) No que'm deuen esperar pera sopar .

Laieta - Entra home !

Ricart - (rialler) Ja baixaré després .

Laieta - (insistint) Ja ho se que e baixaras , -- pero , entra are .

Ricart - (entrant) Qué vols ?

Laieta - Tando que no se'n mogues ... i no par
mi no, per ella; que m'ha portat un
la tornaderia li surti cara.

Pepa - Veras, hi entro. (entrant al quarto
de la Carmeta) Carmeta, filla meva...

Laieta - Ben fassí que la pugni convencer...
se passa a cuair a la màquina; al poc se
quen vuit hores del rellotge.)
les vuit. Aquell está a punt d'arrivar.
la àlmea, va a mirar a l'escola, y
torna a la màquina. (larga pausa.)

ESCENA II

Laieta y Ricart

Ricart - (debe la porta) Aden, trevaladors.
Laieta - (amb content) Ola! eta tu, Ricart.
Ricart - (sense moure) No que'm deuen esperar
pera sopar.

Laieta - Entra home!

Ricart - (rallor) Ja baixaré després.

Laieta - (insistent) Ja ho se que baixaras,
pero, entra ara.

Ricart - (entrant) Qué vola!

- Laieta - Que vui ? Tu diras que vui ! (mitx a-
vergonyida)
- Ricart - (acostant-s'hi) Ja ho se qu'anyores el
meu parlar de promes . Si jo me'n mor mes
que tu de dir-te paraules dolces ; pero
que hi vols fer si la teva germaneta no'
'ns ho permet amb la seva presencia .
- Laieta - (enfadada) Doncs me fa molta malicia la
seva tossuderia !
- Ricart - No t'enfadis dona , no ha pas de durar -
sempre .
- Laieta - Quí sap , massa temps que dura !
- Ricart - Jo també li trovo de llarc el temps , i
encare que per forsa , m'hi avinc : no hi
ha remei .
- Laieta - Jo no se com t'hu mires , tu també !
- Ricart - Com s'ho mira el metge ! No diu éll que
no se la contradigui pera res ? que's fa
ssi tot lo qu'ella vulgui ? , doncs , qué
hi vols fer-i si vol estar amb nosaltres
quan enraonem ?
- Laieta - Pero , que's gaire prudent que una malal-
ta sigui fora del llit a aquestes hores ?

Laisa - que vull. Tu diras que vull! (mira a-
vergonyida)

Ricard - (acostant-se hi) Ja ho se pu anoyar el
men parlar de promes. Si jo me'n mor mes
que tu de dir-te paraules dolces; pero
que hi voia fer si la teva germaneta no
'ns ho permet amb la seva presencia.

Laisa - (entabada) Doncs me fa molta malicia ja
seve toraderia!

Ricard - No t'entabis dona, no ha pas de durar -
sempre.

Laisa - Qui sap, massa temps que dura!

Ricard - Jo també li trovo de llarg el temps, i
encara que per força, m'hi avino; no hi
ha remei.

Laisa - Jo no se com t'ho miras, ja també!

Ricard - Com s'ho mira el metge! No diré que
no se ja contradigui paraules que a ja
sai tot lo qu'ella vulgui, doncs, que
hi voia fer-i si vol estar amb nosaltres
quan ensanem.

Laisa - Pero, que s'gaire prudent que una malal-
ta sigui fora del llit a aquestes hores.

- Que li pot fer gens de be ?
- Ricart - Noia , quan el metge ....
- Laieta - Y tot justament a les hores que'ns podem veurer , i dir-nos .... les nostres coses
- Ricart - (despres d'una petita pausa)
Festiu) Pot-ser vol apendrer de festeijá
- Laieta - (dolsament enfadada)
Que no hi fassis broma !
- Ricart - (festiu) Com que no ha tingut mai promes !
- Laieta - (donant-li un cop) Te , que no vui que te'n enriguis i
- Ricart - No , dona , no , que forsa que ho sento jo també .
- Laieta - Doncs , no ho sembla .
- Ricart - Ai noi de la noya ! Sabs una cosa doncs
- Laieta - (suavitzan l'enfado) Que ?
- Ricart - Que fa molt temps que't guardo una cosa entre els llavis , i perque no te la puc donar se m'hi está recremant .
- Laieta - (amb joiositat) Y qué es , digam-o !
- Ricart - La vols sapiguer ?
- Laieta - Si ,

que li pot fer gens de bo
 Ricart - Noia, quan el metge ...
 Laia - Y tot juntament a les hores que na podem
 venir, i dir-nos ... les nostres coses
 Ricart - (després d'una petita pausa)
 Ricart - Pot-ser vol apendrer de teatista
 Laia - (dolçament entredada)
 Que no hi fassa proms!
 Ricart - (teatin) Com que no ha tingut mai pro-
 mes!
 Laia - (dona-li un cop) Te, que no vui que
 te'n emiguis!
 Ricart - No, dona, no, que t'orra que ho sento
 Jo també.
 Laia - Doncs, no ho sembla.
 Ricart - Ai noi de la noya! Saba una cosa dona
 Laia - (suaulitzan l'entreda) que
 Ricart - que fa molt temps que t'guardo una cosa
 entre els llavis, i perquè no te la puo
 donar se m'hi està treient.
 Laia - (amb jolositat) Y què es, digam-o!
 Ricart - La voia sapiguer
 Laia - Si.

- Ricart - Doncs escolta a l'orella que's un secret i ni les parets vui que ho sentin .
- Laieta - (acostant-s'hi) De debó , Digas , digas
- Ricart - (fent-li un petó) Es .... aixó !
- Laieta - (mirant-se'l enamorada ; moment de pausa)
Ja m'ho pensaba !
- Ricart - (despres de mirarsela un moment)
Que'ts maca !
- Laieta - M'estimes forsa , Ricart ?
- Ricart - Per qué ho dius .
- Laieta - No ho sé ; perque hi goso dient-o.
- Ricart - Ets el meu torment i la meva felicitat .
- Laieta - (amb melosia) Jo ?
- Ricart - Me sento tan ditjos , tan ple de felicitat teninte , que voldria pera tu tot un mon de riqueses ... i soc tan pobre !
- Laieta - (atraient-lo) Y aixó qué hi fa . Si jo no n'ambiciono cap de riquesa , jo no mes ambiciono que'l teu amor !
- Ricart - El tindras i per tota la vida (pausa)
i que's hermosa la felicitat !
- Laieta - Mes que les riqueses .
- Ricart - --Si , mes , molt mes .
- Laieta - Estina'm sempre ....

Ricart - Doncs escolta a l'orella que a un segret
ni les parets van que ho sentin .

Laieta - (acostant-se-li) De debò , Diaga , digas
Ricart - (fent-li un petó) És ... això !

Laieta - (mirant-se l'embrorada ; moment de pausa)
Ja m'ho pensava !

Ricart - (després de mirarsela un moment)
Que te passa !

Laieta - M'esticava farta , Ricart .
Ricart - Per què no dius .
Laieta - No ho sé ; perquè hi fico dient-o .

Ricart - És el meu torment i la meua felicitat .
Laieta - (amb melosia) Jo ?

Ricart - Me sento tan ditjos , tan ple de felicitat
teninte , que voldria pers tu tot un món
de riqueses ... i açó tan pobre !

Laieta - (atreient-lo) Y això què hi fa . Si jo
no n'ambiciono cap de riqueses , jo no me
ambiciono que t'eu amor !

Ricart - El tindras i per tota la vida (pausa)
i que a hermosa la felicitat !

Laieta - Mes que les riqueses .
Ricart - Si , mes , molt mes .
Laieta - Estima'm sempre ...

- Ricart - No m'ho diguis , que no se pas com podria ser el no estimar-te .
- Laieta - No'ns faltará res , perque jo trevallaré amb dalit .
- Ricart - Jo ~~tre~~vallaré , que tu , no ho vui .
- Laieta - Tinc d'ajudar-te .
- Ricart - Si t'ho permetes , no'm semblaria estimar-te prou .
- Laieta - Si home , que'm de ser previsors .
- Ricart - Previsors ? Y per qué ?
- Laieta - (avergonyida) Si'ns casem .....
- Ricart - Per nostres fills , vols dir ?
- Laieta - (ingénua) Y doncs ?
- Ricart - Y si no'n tinguessim ....
- Laieta - (amb rapides i despres aturant-se)
Si que .....
- Ricart - Acaba-o de dir . Si que'n tindrem i ben -
hermosos , que s'assemblin a tu !
- Laieta - Amb tu que s'assemblin !
- Ricart - No , no , amb tu !
- Laieta - Amb tots dos !
- Ricart - Si, amb tots dos , hermosa meva !

Ricard - No m'ho digna, que no se pas con porria
 ser el no estimar-te.

Laieta - No na falta res, perque jo treballare
 amp dalt.

Ricard - Jo treballare, que tu, no ho vut.

Laieta - Tinc d'ajudar-te.

Ricard - Si t'ho permetes, no m'embellaria estimar-
 te prou.

Laieta - Si home, que m'he ser previsor.

Ricard - Previsor. Y per que.

Laieta - (avergonyida) Si na casem.....

Ricard - Per nostres fills, vols dir?

Laieta - (ingenua) Y doncs.

Ricard - Y si no n'ingressam.....

Laieta - (amp rapida i després aturant-se)
 Si que.....

Ricard - Vaporo de dir. Si que n'ingressam i ben
 hermosos, que a'assemblin a tu!

Laieta - amp tu que a'assemblin!

Ricard - No, no, amp tu!

Laieta - Amp tots dos!

Ricard - Si, amp tots dos, hermosos neve!

Laieta - Ricart !

Ricart - (fent-li un petó) Laia del meu cor !

ESCENA III

Laieta Ricart i Pepa

Pepa - (perquè'ls ha vist) Nois que'm fareu agafá sed !

Ricart - (separant-se amatent) La Pepa !.....

Pepa - (rient) No sabies que fos aquí .

Ricart - (a Laieta i amb tó festiu) Perque no ho deies ?

Pepa - Ves , trapella , ves .

Ricart - (festiu) Era un secret que li deia a l'orella ; oi tu ? (a Laieta)

Pepa - Que li encomanaves els comfits pel casori pot ser ?

Ricart - No eus dic qu'era un secret ? ...

(a Laieta) Moixoní , eh , tu ?

(a Pepa) Ja en menjareu de comfits , ja i prepareu les dents que seran molt grosso i mes forts !! ...

Pepa - Ves , ves a sopar ...

Laieta - (a Ricart) Baixaras aviat ?

Lalata - Ricart !
Ricart - (sent-li un petó) Lalata del meu cor !

ESCENA III

Lalata Ricart i Pepa

Pepa - (perdut-la ha vist) Lalata que m'hasen a-
gala sed !

Ricart - (separant-se amant) La Pepa !.....
Pepa - (rient) No sapies que fos aquí .

Ricart - (a Lalata i amp to festiu) Perdut no ho
deies .

Pepa - Ves , trapeja , ves .

Ricart - (festiu) Era un secret que li deia a -
l'orella ; oi tu ? (a Lalata)

Pepa - Que hi encomanaves els comitès pel casori
pot ser .

Ricart - No ens dic qu'era un secret ? ...
(a Lalata) Molxoni , en , tu .

(a Pepa) Ja en menjarem de comitès , ja
i preparen les dents que estan molt grogas
i mes forta !! ...

Pepa - Ves , ves a saber . . .

Lalata - (a Ricart) Bainesas aviat .

- Ricart - Sopo en quatre caixalades i baixo tot seguit . Fins a aviat .
- Laieta - adeu.
- Pepa - (seguint-lo fins a la porta) Pensa amb els confits .
- Ricart - (desde fora) Prepareu les dents creyeu
- Pepa - (fïtornant cap al centre) Ja't dic jo de xicot . . . .
- Laieta - (perque'ls ha atrapat besant-se)
Dissimuleu . . .
- Pepa - Ves , dona ; ves ; no m'ho has de dir ; - massa que lés conec aquestes coses i despres , tractant-se d'en Ricart . . . . Si es com un fill per mi ; veus que fa tants -- anys que'ns coneixem ; si's pot dir que'l vaig coneixer primer que la seva mare ; encare'm sembla que'l veigi , quan va naxer . . . . .
- Laieta - que'n fa d'anys que viviu en aquesta casa!
- Pepa - Quaranta quatre , filla meva , quaranta - quatre ; encare't podria ensenyar la llibreta del primer lloguer que varem pagar que n'hi ha una renglera desde llavors

Ricart - Sopo en quatre caixelles i baixos tot se-
guir, fins a aviat.

Lalera - ahon.

Pepa - (seguint-lo fins a la porta) Penas amb
els comitès.

Ricart - (desde fora) Preparau les dents creyen

Pepa - (informant cap al centre) La f'ha de jo de
Xicot...

Lalera - (perquè ja ha atropat deant-se)
Dissimulen...

Pepa - Ves, dona, ves; no m'ha has de dir;

massa que les conec aquestes coses i des-

pres, tractant-se d'on Ricart... Si es

com un fill per mi; veus que la tanta

any que no coneixem; al a pot dir que

vaig conèixer primer que la seva mare;

encara m'agrada que l'heig, quan ve nati-

Lalera - que n'ha d'any que viviu en aquesta casa?

Pepa - Quaranta quatre, filla meua; quaranta

quatre; encara t'podria ensenyar la lli-

breta del primer lloger que varem pagar

que n'hi ha una renglera desde llavors

- Laieta - Debeu ser els veïns més vells de la casa
- Pepa - Ja ho crec . Encare els paletes hi trevalaven que no l'havien acabada ben be del tot , que'ls pares d'en Ricart i nosal - tres ja hi varem venir a viurer-i , i ens hem avingut tant amb ells que'ns estimem més que si fossim de família .
- Ramon - (desde l'escala) Noia ...!
- Pepa - Mira't , ja tinc en Ramon aquí .

ESCENA IV

Les mateixes i en Ramon .

- Ramon - (desde la porta) Bona nit .
- Laieta - Entreu , Ramon , entreu .
- Ramon - (passa endavant) Com segueix la Carme - ta ?
- Laieta - Igual o pitjor .
- Ramon - Be , dona , no tinguis por ; ja's posarà bona .
- Laieta - Si la veig tan acabada .
- Ramon - Ja s'anirà refent dona . (a Pepa) com tens el sopar noia .

Laleia - Deben ser els veïns mes veïns de la casa

Pepa - Ja ho crec . Encara els palaies ni treva-

Llaven que no l'havien acabada ben be del

tot , que la parca d'en Ricard i nosal -

tres ja ni verem venir a viure-i , i en

hem vingut tant amb ella que no estinem

mes que al fòssim de família .

Ramon - (desde l'escaia) Noia . . . !

Pepa - Mira't , ja tinc en Ramon aquí .

BOENA IV

Les matèixes i en Ramon .

Ramon - (desde la porta) bona nit .

Laleia - Entren , Ramon , entren .

Ramon - (passa endavant) Com beguis la Garra-

la ?

Laleia - Igual o pitjor .

Ramon - He , dona , no tinguis por ; ja's posarà

bona .

Laleia - Si ja veig tan acabada .

Ramon - Ja s'entrà retent dona . (a Pepa) com

tema el sopar noia .

Pepa - A taula , noi , a taula .

Ramon - Anem-hi doncs ?

Pepa - Apala .

Ramon - Si'n vols Laieta . . . .

Laieta - Gracies , ja ho he fet jo .

Ramon - Ja ho saps ; per quan-sevol cosa . . . . .

Laieta - Gracies , moltes gracies . Eus tindria de molestar per forsa .

Ramon - Sense cap compliment , ja ho saps (anant-
sen) Bona nit , noia , fins a demá (fora
se'l veu entrar al seu pis)

Laieta - Si Deu vol .

Pepa - (a Laieta) Aquella m'ha escoltat tant
com res , Tot ha sigut comensar a sermone-
jar-la , qu'ella que si , me demana la roba
pera vestir-se .

Laieta - No us ho deia ?

Pepa - Que't creus que'm dono ? Ja ho veurem .

Carmeta (desde dins) Laieta !!

Pepa - ves-hi , ves-hi . Demá 't vindre a buscar
la feina . Adeu , adeu .

Laieta - Adeu-siau i gracies de tot .

Pepa - (desde'l corredor del replá) Tanca ..
tanca . . .

canca ...

Papa - (desde l' corredor del replà) canca ...

Laieta - Aden-aiu i gracies de tot .

La feina . Aden , aden .

Papa - ves-hi , ves-hi . Demà t vindrà a buscar

Carmeta (desde dins) Laieta !!

Papa - Que t creus que m dono . Ja ho veuràs .

Laieta - No us ho deis .

pera vestir-se .

Jar-la , pu' ella que si , me demana la roba

com res , Tot ha sigut començar a sermone-

Papa - (a Laieta) Aquella m'ha escoltat tant

Laieta - Si Deu vol .

se l' ven entrar al seu pis)

sen) Bons nit , noia , fins a demà

Ramon - Sense cap compliment , Ja ho sapo (anant-

molostar per fora .

Laieta - Gracies , moltes gracies . Eus tindria de

Ramon - Ja ho sapo ; per quan-sevol cosa . . . . .

Laieta - Gracies , Ja no he fet jo .

Ramon - Si n' veia Laieta . . . . .

Papa - Apala .

Ramon - Anem-hi doncs .

Papa - A taula , noi , a taula .

Laieta - (ajusta la porta) Y que aprofiti .

Pepa - (ajustant la porta del seu pis) Gracies .

Carmeta - (desde dins) Noia ...!

Laieta - (anant-i) Ja vinc ...

ESCENA V

La nena Montserrat.

ve amb una ampolla al bras --

Mont. - (obrint la porta) Laieta !

(are entra i's posa devant del quarto per-
que no li contestan) Laieta ...!!

Laieta - Ola Montserrateta . Que vols ... *(de dintre)*

Mont . - La mama m'ha dit que si volia que li pu-
jes res de baix .

Laieta - No maca , no , gracies .

Mont . - De res , dona . tambe m'ha dit que li pre-
gundes que feia la Carmeta ; si está mes
bona .

Laieta - Si , maca , si .

Mont . - Bueno , adios.

Laieta - Adeu i bona minyona .

Mont . - (anant-se'n tot fent dringar els centims

Laleta - (ajusta la porta) Y que aprofiti .
 Papa - (ajustant la porta del seu pis) Gracies
 Carmeta - (desde dins) Noia . . !
 Laleta - (anant-i) Ja vind . . .

EPICENA V

La nena Montserrat.

-- ve amb una ampolla al braç --

Mont. - (obrint la porta) Laleta !
 (ara entra i s'posa davant del quarto per-
 que no li contesten) Laleta . . ! !

Laleta - Oia Montserrateta . que vols . . .
 Mont. - La mama m'ha dit que si vols que li pu-
 ges res de baix .

Laleta - No maca , no , gracies .
 Mont. - De res , dona . també m'ha dit que li pre-
 guntés que feia la Carmeta ; si està mes
 bona .

Laleta - Si , maca , sí .
 Mont. - Bueno , adios .

Laleta - Adieu i bona nit .
 Mont. - (anant-se'n tot brindar els centims

a la ampolla) De res dona , (al sor -
tir torna a ajustar la porta)

ESCENA VI

Carmeta i Laieta .

Carmeta - (del bras de Laieta) Me sento tant be
aqui amb vosaltres !

Laieta - Si pero , el metge ....

Carmeta - El metge . Que sap el metge !

Laieta - Més que nosaltres , sap .

Carmeta - No pas mes que jo .

Laieta - Com hi há mon , ja ets ben estranya , ja .

Carmeta - No'm renyis , creuma , no'n treuras res .

Laieta - (deixan-la en la cadira de la máquina)
Oh , ja , ja , ; justament a les hores que
hauries d'estar mes al llit .

Carmeta - Prou que m'hi estic tot lo dia .

Laieta - (reptan-la amb suavitat) Perque vols .
Ja saps que a l'hora del sol podries lle-
var-te .

Carmeta - Tant me fa tot aleshores .

a la ampolla) De res dona . al sor-
tir torna a ajustar la porta)

ACTE VI

Garmeta i Laieta .

Garmeta - (del braç de Laieta) Me sento tant de

espai amb vosaltres !

Laieta - Si però , el metge . . . . .

Garmeta - El metge . Que sap el metge !

Laieta - Més que nosaltres , sap .

Garmeta - No pas més que jo .

Laieta - Com hi ná mon , ja ets ben estranya , ja

Garmeta - No'm renyis , creu-ma , no'n treu's res .

Laieta - (deixan-la en la cadira de la màquina)

Oh , ja , ja , ; justament a les hores que

hauries d'estar més al lit .

Garmeta - Però que m'hi estic tot lo dia .

Laieta - (repetan-la amb suavitat) Perquè vols .

Ja saps que a l'hora del sol podries lle-

var-te .

Garmeta - Tant me fa tot això .

Laieta - Doncs me disgustes molt , creu .

Carmeta - Pren un chic de paciència , que pot ser
no'n molestaré gaire .

Laieta - Vaja , no comensem .

Carmeta - Si tu sapiguessis lo que m'agrada fer-vos
companyia aquestes hores ...! i lo be que
'm fa ..... : fins pot-ser m'ajuda a trigar
a morir.....!

Laieta - (suavitat) Que callis ...

Carmeta - Que hi fet , sino callar sempre ... sem-
pre ..... (pena)

Laieta - (acostant una cadira y seient al costat
de la màquina) Qué tens are que plores ?

Carmeta - Res , res ...

Laieta - (amb compassió) Que no estas contenta de
mi ?

Carmeta - Es clar que si .

Laieta - Que no't quido be ?

Carmeta - Si fas mes de lo que pots .

Laieta - Doncs per qué plores ?

Carmeta - Deixa'm plorar , que m'aconsola .!

Laieta - Pero , digam qué tens .

Lalota - Doncs me disgustes molt, creu .

Garmeta - Tren un oïdo de paciència , que pot ser

no'n molestaré altre .

Lalota - Vaja , no començem .

Garmeta - Si tu assignessis lo que m'agrada fer-vos

companyia aquestes hores ... ! i lo de que

m'ia ... : fins pot-ser m'ajuda a cridar

a morir ... !

Lalota - (suavitat) Que callis ...

Garmeta - Que hi fet , sino callar sempre ... sem-

pre ... (pens)

Lalota - (acostant una cadira y seient al costat

de la màquina) Què tens ara que ploras

Garmeta - Res , res ...

Lalota - (amb compassió) Que no estas contenta de

mi

Garmeta - Es clar que sí .

Lalota - Que no t'òdio be .

Garmeta - Si fas mes de lo que pots .

Lalota - Doncs per què ploras .

Garmeta - Deixa'm plorar , que m'aconsois . !

Lalota - Però , digam què tens .

Carmeta - Tristesa , molta tristesa !

Laieta - (sorpresa) Tristesa ... Y de qué la -
tens ?

Carmeta - De mi mateixa la tinc ; i no d'are no ,
de sempre ; sino que mai he dit res ....
perque no podia . Quan vivia la mare tam-
poc me queixava . Oh , pobra mare , prou
que la va sapiguer coneixer la meva tris-
tesa , i aleshores , quand m'ho deia amb
els ulls lo molt que per mi patia ..!

Laieta - (amb candidesa) Y de qué la tens la -
tristesa ?

Carmeta - (amb emoció violenta) Que no ho veus ,
que no la hi estat ensenyant sempre ..!
(obrint els brassos) Que m'ets mirat
mai encare , ,!

Laieta - (cor-presa) Perque ets ... esguerrada.

Carmeta - Al menys Deu , m'hi hagues fet el cor tam-
bé ...!!!

Laieta - (no comprenent i amb temor) Qué vols
dir ?

Carmeta - Vui dir ... .. (no saben com acabar la -
frase , clou els punys i's posa a plorar)

Carmeta - Tristesa, molta tristesa!
 Laleta - (sorpresa) Tristesa... Y de qué la-
 tens :
 Carmeta - De mi mateixa la tinc ; i no d'ara no,
 de sempre ; sino que tal he dit res...
 perquè no podia . Quan vivia la mare jam-
 pos me guaiava . Oh , pobre mare , prom-
 que ja va sapiguer conèixer la meua tris-
 tesa , i aleshores , quand m'ho deia em-
 els nlla jo molt que per mi patia...!
 Laleta - (amb candidesa) Y de qué la tens la-
 tristesa :
 Carmeta - (amb emoció violenta) Que no ho veus ,
 que no ja hi estat ensenyant sempre...!
 (obrint els braços) Que m'ets mirat
 mai encara...!
 Laleta - (cor-presa) Perquè ets... esgarrada.
 Carmeta - Al menys Deu , m'hi hagues fet el cor tan-
 bé...!!!
 Laleta - (no comprenent i amb temor) Què vols
 dir :
 Carmeta - Vei dir... no saps com acabar la-
 trase , oton els punys i a poses a plorar)

Laieta - (molt conmoguda) Carme .. Carme ...no ploris ...!

Carmeta - Com hauria gosat en la vida .. estimant , estimant forsa .. i sempre .. sempre estimant ... i ningú hi há mirat a aqui dintre (al cor) . Soc lletja i esguerrada i el cor no li tinc, no, d'esguerrat , que 's hermos , mes hermos que 'l de tothom !!

(apareix en Ricart)

Laieta - Calla .

ESCENA VII.

Les mateixes , mes en Ricart qui apareix a la porta .

Ricart - (que ha restat un moment a la porta sorpres pels plors de Carme i Laieta)

Qué teniu ; que no está be la Carmeta ?

Carmeta - (animant-se al veure 'l) Si... si....

Ricart - (amb molt d'interés) Per qué ploreu ?

Laieta - Es per ella .

Ricart - (a Carme) Que no 't sents millor ?

Lalata - (molt conmovuda) Carme .. Carme .. no
 plora .. !
 Carmeta - Com heuria estat en la vida .. estimes
 estiment forsa .. i sempre .. sempre esti-
 mant .. i ningú hi hâ mirat a aquè dia -
 tre (al cor) , Soc lletja i esguerdada
 i el cor no li tinc, no, d'esguerdat, que
 a harnos, mes harnos que i de tothom !!
 (apareix en Ricart)

Lalata - Calla .

ESCENA VII.

Les matines, mes en Ricart qui apareix a la
 porta .
 Ricart - (que ha restat en moment a la porta sor-
 pres pels plors de Carme i Lalata)
 Què tenu ; que no està de la Carmeta ?
 Carmeta - (animant-se al veure'l) Si .. si ..
 Ricart - (amb molt d'interès) Per què plora ?
 Lalata - És per ella .
 Ricart - (a Carme) Que no t'entia millor ?

Carmeta - Si , si , are si . Seu aprop meu , Agafa aquella cadira .

Ricart - Pero que tenies !

Carmeta - Res , home res .

Ricart - Doncs , per qué ploraves .

Carmeta - Que'ts cansones . No't dic que res !

Apa , seu home , (en Ricart cerca una cadira i seu al costat de Carme)

i parlam , parlam forsa , com cada nit .

Ricart - (molt benevol) Que t'agrada sentir-me ?

Carmeta - (contenta) Molt , molt .

Ricart - Y de que vols que't par-li , Haviam !

Carmeta - De lo que vulguis , pero , parlam .

Ricart - Que vols que't digui .... que'ts ... una malalteta dolenta que fas enfadar a la teva germana ?

Carmeta - Pero , a né tu no , oi ? . Veritat que t'agrada qu'estigui aqui amb vosaltres ?

Ricart - Tot lo que tu vulguis m'agrada ; i si savia que aixó t'havia de fer be , m'estaria al teu costat fins que't curessis .

Carmeta - De debó t'hi estaries ?

Carmeta - Si, ai, are ei. Ben arrop meu, agata
 aquela cadira.
 Ricart - Pero que benias!
 Carmeta - Res, home res.
 Ricart - Donce, per que plovaves.
 Carmeta - Que te cansaves. No t'alc que res!
 Apa, seu nome, en Ricart cerca una
 cadira i seu al costat de (Garme)
 i pariam, pariam foras, com cada nit.
 Ricart - (molt benevol) que t'estada sentir-me
 Carmeta - (contenta) Molt, molt.
 Ricart - Y de que vols que t'par-li, Haviam!
 Carmeta - De lo que vulguis, pero, pariam.
 Ricart - Que vols que t'digni... que ta... una
 malafeta dolenta que fas entonar a la te
 va germana?
 Carmeta - Pero, a ne tu no, oi. Veritat que
 t'estada pu' estigui aqui amb vosaltres.
 Ricart - Tot lo que tu vulguis m'estada; i si es
 via que això t'havia de fer be, m'esta-
 ria al teu costat fins que t'curaria.
 Carmeta - De debò t'hi estaries.

Ricart - Y ben a gust i ben content .

Carmeta - Y no't cansaries mai , veritat ? i 'm diries aquellas paraules que tu sabs dir tant boniques a la meva germana ...

Ricart - (mirantse-la un moment) & Com ho sab (s) que li dic paraules boniques .

Carmeta - Que't creus que no ho sento . Si a vol - tes crides que ni te'n dones compte .

Ricart - (a Laieta i festiu) Ah , tu , Mira't la quriosa .

Carmeta - (amb un xic de temor) Que't sab greu pot ser ?

Ricart - No , de tu no . Y que has sentit , veyam

Carmeta - Y avui mateix que t'hi sentit , i no fa gaire : mentres la Pepa enraonava amb mi Hi sentit que deies " que'ts Hermosa " i despres hi sentit la remor d'un petó. i Que's bonic , l'estimar ...!!

Ricart - (mitx avergonyit i aixecant-se) Carmeta , perdona ... si ...

Carmeta - i Jo'l pogues fruir , aquest goig de la vida .!

Ricart - Y ben a gust i ben content .
 Carmeta - Y no t' canyaries mai , veritat i m'
 diries aquelles paraules que tu saps dir
 tant boniques a la meua germana ...
 Ricart - (mirantse-la un moment) Com ho saps
 que li dic paraules boniques .
 Carmeta - Que t' creus que no ho sento . Si a vol
 les crides que ni te'n dones compte .
 Ricart - (a l'aleta i festiu) Ah , tu , Mira t'
 la puriosa .
 Carmeta - (amb un ric de temor) Que t' sap greu
 pot ser .
 Ricart - No , de tu no . Y que has sentit , vegeu
 Carmeta - Y avui mateix que t'hi sentit , i no t'ha
 gaire : mentre la Pepa entravena amb mi
 Hi sentit que deies " que tu hermosa "
 i després hi sentit la temor d'un petó .
 ¡ Que a bonic , l'estimar . . . !!
 Ricart - (mita avergonyit i almeçant-se)
 Carmeta , perdona . . . al . . .
 Carmeta - ¡ Jo t' pogues truir , aquest colg de la
 vida !

Ricart - (inconscient i rapit) Tu ..!

Carmeta - (redressant-se en la cadira) Jo , si
 Que no soc una noia com la meva germana!
 Que no tinc el cor de dona ! que haig de
 ser pitjor que les besties ...!!

Ricart - No, perdonam .

Carmeta - Sols las que son hermosas tenen dret a
 estimar ... ? !

Ricart - Totes en teniu .

Carmeta - Y doncs ?! Per qué no l'haig de satisfer
 el desitg de la vida . Amb quin dret sé'
 'm rebutja ! Per qué se'n burlen de mi
 en lloc de compadirse'n ...!

Ricart - Per Deu !

Laieta - Germana ...!

Carmeta - ¿ Com s'hi estima , en el mon , sense
 cor ... ?!

Ricart - Sossegat .

Laieta - Si .

Carmeta - (are , gran esforços) Deume'l el meu a-
 mor , que hi tinc dret a gosar-lo !
 (s'abandona defallidament en la cadira
 plorant)

Ricart - (inconscient i rapit) ...
 Carmeta - (redreçant-se en la cadira) ...
 que no soc una noia com la meua germana!
 que no tinc el cor de dona ! que hauré de
 ser pitjor que les besties...!!
 Ricart - No, perdona'm .
 Carmeta - Solo las que son hermozas tenen dret a
 estimar...!!
 Ricart - Totes en teniu .
 Carmeta - Y doncs ?! Per qué no t'haig de estimar
 el deute de la vida . Amb quin dret és
 m' rebutja ! Per qué se'n burlen de mi
 en lloc de compadri'm...!!
 Ricart - Per Déu !
 Laila - Germana...!!
 Carmeta - Com a mi estima , en el món , sense
 cor...!!
 Ricart - Bonasera .
 Laila - Si .
 Carmeta - (ara , gran estora) Deu-me ! el meu sa-
 mor , que m' tinc dret a conser-lo !
 (abandona detallidament en la cadira
 plorant)

Ricart - Oh , Deu , quanta raó ! Carme , Carme ,
germana meva .

Laieta - (aconsolant-la) Per Deu , Carmeta no
t desconsolis .

Ricart - No ploris , que nosaltres t'estimarem
sempre .

Laieta - Si , que t'estimarem i tota la vida ; -
que no t'abandonarem mai . Sempre seras
amb mi .

Ricart - Amb nosaltres . Si , si Carmeta .

Carmeta - (aplanada) (a Ricart) Digam parau-
les dolces ...!

Ricart - Que podria dir-te ...Que vols que't di-
gui !

Carmeta - Digam que soc maca també .

Ricart - Si que ho ets i molt .

Carmeta - Y .....

Ricart - Que vols dir ...

Carmeta - que deu ser bonic ... donar-se un petó .

Ricart - Molt , molt ho es ...!

Carmeta - ~~que m'agradaria sentir a'n un ...~~

Ricart - (espontani) ¿ Vols que jo te'l fassi?

Carmeta - (amb intensitat de goig) Si.! Si...!!

Ricart - Oh, Dieu, quand tu es ! Carme, Carme
 Carme meva.
 Carme - (a Ricart) Per Dieu, Carme no
 t'abandonaria.
 Ricart - No ploria, que nosaltres t'estimarem
 sempre.
 Carme - Si, que t'estimarem i tota la vida ;
 que no t'abandonarem mai. Sempre seras
 amb mi.
 Ricart - Amb nosaltres, Si, al Carme.
 Carme - (a Ricart) Diga'm para-
 les dolces...!
 Ricart - Que podria dir-te... Que vols que t'el-
 ligit !
 Carme - Diga'm que soc meca també.
 Ricart - Si que ho ets i molt.
 Carme - Y...
 Ricart - Que vols dir...
 Carme - que deu ser bonic... donar-se un petó.
 Ricart - Molt, molt ho es...!
 Carme - que m'agradaria sentir-me'n un...
 Ricart - (espontani) Vols que jo te'l faci.
 Carme - (amb intenció de coïe) Si, Si...!!

- Laieta - (a Ricart perque se l'ha mirat un moment) bes-li.
- Carmeta - Oh !
- Ricart - Prent-lo i que se'n gaudeixi tota la teva ànima (li fa un bell petó en el mitg dels llavis)
- Carmeta - Per la meva sed d'amor (resten els dos abressats un llarc moment . Pausa)
- Laieta - (que s'aixuga les llàgrimes i despres s'atansa dolssament pera separar-los)
- Ricart..... Carmeta .....
- (Carmeta s'aixeca ; Ricart també i ella amb una intensitat de goig profunda , s'estreny a n'ell i cau morta en sos brassos)
- Ricart - (amb espant) Deu...!!
- Laieta - Que !
- Ricart - (aixecant-la amb amor sobre la cadira)
Morta ...! ... S'ha mort...!!!
- Laieta - Germana !!!! ..... Germana meva ..!!!!
(corra cap a la porta i al ser-hi cau Pepa...! ...Correu...!! (obrint la porta desde terra) pepa .....

- a Ricart perque se li ha mirat un mo-
 ment) es-ll.
 - On !
 Ricart - Front-lo i que se'n gaudeixi tota la -
 feva anima (li fa un bell petó en el
 mitg dels braços)
 - Per la meva sed d'amor i veuen ella -
 dos abraçada un altre moment . (abraça)
 - (que a' alguns les llègimes i després
 s'ataca dolçament per separar-los)
 Ricart... .. Carmeta ... .. !
 (Carmeta s' aixeca ; Ricart també i a-
 la amb una intensitat de veig profon-
 da , a' estrany a n' ell i cau morta en
 sos braços)
 - (amb espant) Deu... !!
 - Que !
 Ricart - (aixecant-la amb amor sobre la cadira
 Morta ... ! ... s'ha mort... !!!)
 - Germans !!!! ... Germans meva ... !!!
 (corre cap a la porta i al ser-hi cau
 Pepe... !! .. Correu... !!) obrint la -
 porta desde terra) Pepe ... .. !

La meva germana es morta .....!!!!!!

Ricart - (cloent els punys)

i Mon ! ii Mon !! que tu l'has -
morta ...!!!

(s'obra la porta del pis del davant

Ramon
i ~~Jana~~ i Pepa corren pressipitadament
en vers la escena)

Teló ràpit

La meva germana es morta ...!!!!!!

Ricard - (dient els panyes)

! Mon ! Mon ! ! que tu l'has -

morta ...!!!

(a'orta la porta del pis del davant

1 a'orta i Pepa corren precipitadament

en vers la escena)

Elis ràpid

